

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/153/2019
Identifikačné číslo spisu: 1315216044
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1315216044.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Penta Investments Group Limited, 47 Esplanade, JE1 OBD, St. Helier, Jersey, registrovaná komisiou pre finančné služby v Jersey, USA, Obchodný register č. 112251, 2/ Penta Investments Limited, 47 Esplanade, JE1 OBD, St. Helier, Jersey, registrovaná komisiou pre finančné služby v Jersey, USA, Obchodný register č. 109645, obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri s. r. o., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 25, Digital Park II, IČO: 36 861 154, proti žalovanej N Press, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Jarošova 1, o uloženie povinnosti uverejniť odpoveď, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 45 C 545/2015, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. mája 2017, sp. zn. 6 Co 130/2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. júna 2016, č. k. 45 C 545/2015-136 v spojení s opravným uznesením z 25. júla 2016 č. k. 45 C 545/2015-149 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanej uverejniť odpoveď na nepravdivé, neúplné a pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia uverejnené v Denníku N dňa 17. júna 2015 v rubrike Spravodajstvo v článku s titulkom „Penta žaluje noviny pre Black Hawky“. Dospel k záveru, že žalobcovia 1/, 2/ v žiadosti o uverejnenie odpovede podľa tlačového zákona (ďalej len „TZ“) neuviedli, v čom namietané skutkové tvrdenie zasiahlo do názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby. V tomto smere sa žalobcovia v žiadosti o uverejnenie odpovede obmedzili iba na konštatovanie, že uverejnený článok zasiahol do dobrej povesti klientov v očiach verejnosti, resp. ich obchodných partnerov, ktorý zásah však žiadnym spôsobom nekonkretizovali. V žalobe uviedli, že uvedeným výrokom boli žalobcovia zasiahnutí na svojej dobrej povesti. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že v predmetnom článku je uvedený názov právnickej osoby Penta, pričom v žalobe podanej na súd je ako žalobca 1/ uvedená Penta Investments Group Limited, 47 Esplanade, JE1 OBD, St. Helier, Jersey,

registrovaná Komisiou pre finančné služby v Jersey, Obchodný register, reg. č. 112251, a ako žalobca 2/ je uvedená Penta Investments Limited, 47 Esplanade, JE1 OBD, Jersey, registrovaná Komisiou pre finančné služby v Jersey, Obchodný register, reg. č. 109645. Žalobcovia nie sú v predmetnom článku identifikovaní celým názvom právnickej osoby, text odpovede neobsahuje popis skutkového tvrdenia s uvedením, v čom sa inkriminované skutkové tvrdenie dotýka názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, teda žalobcov 1/, 2/. Žiadosť o uverejnenie odpovede musí obsahovať, v čom sa skutkové tvrdenie dotýka názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, žalobcovia, však nekonkretizovali, v čom sa zverejnený článok dotkol ich dobrej povesti ako právnických osôb po jeho zverejnení. Pokiaľ ide o povahu predmetného výroku „Ministerstvo obrany pritom doteraz nepovedalo, kto bude vrtuľníky servisovať, a nie je vylúčené, že časom to bude aj Aero Vodochody, ktorú vlastní Penta“, súd prvej inštancie uviedol, že tento výrok nemožno považovať za skutkové tvrdenie, pretože pravdivosť, resp. nepravdivosť tohto tvrdenia nie je možné exaktne preukazovať. Hodnotiaci úsudok vyjadruje iba subjektívny postoj, názor jeho autora, že nie je vylúčené, že časom bude vrtuľníky servisovať aj Aero Vodochody, ktoré vlastní Penta. Týmto hodnotiacim úsudkom bola vyjadrená len miera určitej pravdepodobnosti vzhľadom na to, že Aero Vodochody má dlhoročné skúsenosti so zabezpečovaním servisnej podpory na vojenskú leteckú techniku, je najväčšou leteckou spoločnosťou v bývalom Československu. Okrem toho, žalobcovia v žiadosti o odpoveď z 23. júna 2015 okrem iného uviedli, že v danom prípade klienti by prirodzene mali (tak, ako o akúkoľvek inú zákazku) záujem aj o zákazku na výrobu kokpitov pre vrtuľníky Black Hawk a ďalšie služby, ktoré sú oprávnení v súvislosti s výrobou kokpitov poskytovať, a teda nevylúčili možnosť a záujem na poskytovaní týchto služieb v budúcnosti. V konaní bolo podľa súdu prvej inštancie ďalej preukázané, že žalovaná pred uverejnením predmetného článku dala žalobcom primeraný priestor na vyjadrenie, ktoré bolo zapracované do článku s vyjadrením: „Z článku podľa právneho zástupcu X. D. vyplýva, že jeho klienti sa mohli dopustiť závažnej protispoločenskej, potencionálne trestnej činnosti, čo nie je pravda“. Ďalej bolo v článku uvedené, že „Aero Vodochody podľa D. nevstupuje ani priamo a ani nepriamo do žiadnych obchodných rokovaní a vzťahov so zákazníkmi spoločnosti Sikorsky, ktorá je predajcom vrtuľníkov Black Hawk“, napísal právnik novinám. „Aero Vodochody je v projekte Black Hawk jedným zo subdodávateľov spoločnosti Sikorsky. Aero Vodochody neposkytovala, ani neposkytuje žiadne dodatočné servisné služby klientom spoločnosti Sikorsky pri predaji vrtuľníkov Black Hawk“. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na to, že právo na odpoveď je výrazom postulátu, aby bola vypočutá vždy aj druhá strana. Vyjadrenie žalobcov a predmetný výrok, ktorý požadovali žalobcovia, žalovaná ako vydavateľ periodickej tlače uverejnila v predmetnom článku. Žalobcovia teda dostali priestor na vyjadrenie a čitateľ bol s tým oboznámený. Pokiaľ ide o petit žaloby, ktorým sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanej uverejniť odpoveď v súvislosti s predmetným výrokom v článku, že „Ministerstvo obrany pritom doteraz nepovedalo, kto bude vrtuľníky servisovať, a nie je vylúčené, že časom to bude aj Aero Vodochody, ktorú vlastní Penta“, súd prvej inštancie uviedol, že vyjadrenie žalobcov bolo uverejnené v článku uverejnenom dňa 17. júna 2015 v denníku N v tom zmysle, že Aero Vodochody podľa F. „nevstupuje ani priamo a ani nepriamo do žiadnych obchodných rokovaní a vzťahov so zákazníkmi spoločnosti Sikorsky, ktorá je predajcom vrtuľníkov Black Hawk“, „Aero Vodochody je v projekte Black Hawk jedným zo subdodávateľov spoločnosti Sikorsky. Aero Vodochody neposkytovala, ani neposkytuje žiadne dodatočné servisné služby klientom spoločnosti Sikorsky pri predaji vrtuľníkov Black Hawk“. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov 1/, 2/ rozsudkom z 24. mája 2017, sp. zn. 6 Co 130/2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil správne skutkový stav veci, vyvodil z neho správny právny záver a napadnutý rozsudok aj presvedčivo odôvodnil, s čím sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Poukázal na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, z akého dôvodu sa nestotožňuje s námietkou žalovanej, že žalobcom v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Súd prvej inštancie teda v tomto ohľade zaujal stanovisko, ktoré je v prospech žalobcov. Preto podľa názoru odvolacieho súdu nemožno urobiť záver, že by súd prvej inštancie žalobcov poškodil tým, že ich právnemu zástupcovi neumožnil vyjadriť sa k uvedenej námietke žalovanej. Procesné pochybenie súdu prvej inštancie nemalo žiadny vplyv na

rozhodnutie súdu prvej inštancie, keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok nezaložil na tom, že by žalobcom v spore chýbala aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukázal na to, že Penta je názov finančnej skupiny a nie teda názov právnickej osoby. Penta ako finančná skupina nie je obchodnou spoločnosťou v zmysle Obchodného zákonníka a nemá právnu subjektivitu. Obchodný zákonník nepozná pojem „finančná skupina“. Finančná skupina je skupina, do ktorej patria viacerí kapitálovo silní jednotlivci, ako aj určité podniky, koncerny alebo trusty. Ide teda o „skupinu“ a nie o právnickú osobu. V inkriminovanom výroku predmetného článku („Ministerstvo obrany pritom doteraz nepovedalo, kto bude vrtuľníky servisovať a nie je vylúčené, že časom to bude aj Aero Vodochody, ktorú vlastní Penta“) je uvedená Penta a nie teda žalobcovia. Z hľadiska TZ nie je možné stotožniť výraz „Penta“ s obchodným menom, názvom žalobcov 1/, 2/. Keďže Penta nie je právnickou osobou, nemožno ani uvažovať o jej dobrej povesti z hľadiska § 8 ods. 4 TZ. Žalobcovia sú nepochybne právnickými osobami, ale ich plné obchodné meno v predmetnom výroku nebolo vôbec uvedené, ako to správne skonštatoval súd prvej inštancie. Z daného výroku sa preto nedá presne určiť, že sa týka žalobcu 1/, alebo žalobcu 2/, prípadne oboch (§ 8 ods. 1 prvá veta TZ). Okrem toho, z inkriminovaného výroku má povahu skutkového tvrdenia iba jeho prvá časť („Ministerstvo obrany pritom doteraz nepovedalo, kto bude vrtuľníky servisovať“) a toto skutkové tvrdenie sa žalobcov nemohlo dotknúť. Je správny záver súdu prvej inštancie, že druhá časť inkriminovaného výroku („nie je vylúčené, že časom to bude aj Aero Vodochody, ktorú vlastní Penta“) má povahu hodnotiaceho prejavu, ktorý je z práva na odpoveď v zmysle TZ vylúčený. Ide tu totiž iba o subjektívny názor autorky predmetného článku, aj keď nepochybne založený na určitých skutkových zisteniach, z ktorých autorka vyvodila, že sa nedá vylúčiť, že vrtuľníky bude servisovať aj spoločnosť Aero Vodochody. Odvolací súd súhlasil so súdom prvej inštancie aj v tom, že žalovaná poskytla žalobcom dostatočný priestor na vyjadrenie k celému problému a toto vyjadrenie bolo zapracované do predmetného článku. Účelom predmetného článku bolo informovanie verejnosti o prebiehajúcich súdnych konaniach, iniciovaných žalobcami proti Hospodárskym novinám. Predmetný článok obsahuje celkom jasné a nespochybniteľné vyjadrenie právneho zástupcu „Penty“, v ktorom odmietol akýkoľvek vzťah so zákazníkmi spoločnosti Sikorsky (predajca vrtuľníkov Black Hawk), medzi ktorých patrí aj štát. Z tohto pohľadu preto treba vychádzať z toho, že právo na odpoveď žalovaná žalobcom poskytla už samotným uverejnením predmetného článku. Žalobcovia nevysvetlili v žalobe a ani v žiadosti o uverejnenie odpovede, v čom sa inkriminovaný výrok dotýka ich dobrej povesti vzhľadom na skutočnosť, že ich právny zástupca v predmetnom článku vyvrátil všetky názory, týkajúce sa servisovania vrtuľníkov spoločnosťou Aero Vodochody.

3. Rozsudok odvolacieho súdu napadli včas podaným dovolaním žalobcovia 1/, 2/, prípustnosť ktorého vyvodzovali z § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď súdy vec nesprávne právne posúdili, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Konkrétne, jednotlivé právne otázky, od ktorých vyriešenia sa odvíja jednak prípustnosť tohto dovolania, ale zároveň aj jeho dôvodnosť, naformuloval doslovne tak, že „odvolací súd dospel k právnemu záveru, že názov Penta je názov finančnej skupiny a nie právnickej osoby, a teda finančná skupina Penta nemá právnu subjektivitu, že výrok sa nemôže týkať dobrej povesti finančnej skupiny Penta, a keďže Penta nie je právnickou osobou, nemožno ani uvažovať o jej dobrej povesti z hľadiska § 8 ods. 4 TZ. Doplňli, že žalobcovia sú holdingové spoločnosti, ktoré stoja na vrchole skupiny Penta a držia portfolio skupiny Penta. Tieto informácie sú pritom verejne dostupné aj na internetovej stránke žalobcov www.pentainvestments.com, ktorá obsahuje podrobnejšie informácie o štruktúre, aktivitách a investíciách skupiny Penta. Akceptovanie názoru, že žalobcovia nie sú aktívne legitimovaní, pretože v článku sa hovorí o finančnej skupine Penta, by pritom predstavoval natoľko formalistický výklad TZ, že by znamenal jeho absolútnu nepoužiteľnosť a nulovú garanciu práv dotknutých osôb. Poukázali na to, že uvedené osoby nemusia byť označené celým názvom, stačí, ak sú označené charakteristickými znakmi alebo viacerými identifikačnými znakmi, na základe ktorých je možné presne zistiť, koho sa skutkové tvrdenie týka. Dovolatelia navrhli rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaná navrhla dovolanie žalobcov 1/, 2/ ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§

35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcov nie je dôvodné.

6. Najvyšší súd už v rozhodnutiach vydaných pred účinnosťou nového civilného procesného kódexu CSP viackrát uviedol (sp. zn. 1 Cdo 26/2019, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014), že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 107/2019, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie úspešne napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý právny predpis, alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna, nie skutková otázka. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine, ako aj o otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj napríklad 1 Cdo 126/2017, 1 Cdo 206/2017, 1 Cdo 208/2016, 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 235/2016, 3 Cdo 132/2017, 4 Cdo 14/2017, 4 Cdo 89/2017, 4 Cdo 207/2017, 7 Cdo 20/2017, 8 Cdo 186/2016, 8 Cdo 78/2017, 8 Cdo 221/2017).

12. Pokiaľ procesná strana v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP,

nevyvedie právnu otázku, ktorá v dovolacom konaní ešte nebola vyriešená, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach, ktorú otázku a ktoré rozhodnutia mal dovolateľ na mysli, v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo byť neefektívne a nedosahujúce zákonom predpokladaný cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky a nekonkretizovania podstaty právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd. V opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný svojvoľný dovolací prieskum, priečiaci sa nielen, vo všeobecnosti, novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale konkrétne aj cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (porovnaj 3 Cdo 6/2017).

13. Žalobcovia vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Uvedený dôvod prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu predpokladá v prvom rade formuláciu právnej otázky a zároveň, že danú právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu preto daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Na rozdiel od predošlej právnej úpravy v zmysle OSP, keď výlučne odvolací súd mohol vysloviť, že je v jeho rozhodnutí riešená otázka zásadného právneho významu, na ktorú samostatným výrokom pripustil dovolanie a dovolací súd nemal oprávnenie skúmať, či skutočne ide o otázku zásadného právneho významu, ale bol oprávnený preskúmať takéto rozhodnutie odvolacieho súdu iba v rámci pripustenej otázky, súčasná právna úprava dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená, a z tohto pohľadu rozhodnúť o prípustnosti dovolania. Dovolací súd o tom, že dovolanie je z tohto dôvodu prípustné, nevydáva osobitné rozhodnutie, ale sám si posúdi túto otázku ako predbežnú a v prípade, že dospeje ku kladnému záveru, ide o prípustné dovolanie a dovolací súd bez ďalšieho preskúma napadnuté rozhodnutie a meritórne o ňom rozhodne. V konkrétnom prípade musia dovolatelia relevantne odôvodniť, že dovolanie je prípustné, pretože zásadná právna otázka nebola dovolacím súdom dosiaľ riešená, pričom dôvodom dovolania potom môže byť len otázka právneho posúdenia a spochybnenie jej vyriešenia zo strany odvolacieho súdu a ako aj odôvodnenie právneho záveru, ktorý zastáva dovolateľ (porovnaj Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1382).

14. Otázkou relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla ustáliť rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, musí: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú dovolacím súdom a b/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená.

15. Z dovolania nie je zrejmé, akú právnu otázku dovolatelia chcú riešiť, keď túto jasne nekonkretizovali, a tak následne ani dovolací súd nemohol vyhodnotiť, či táto právna otázka už bola dovolacím súdom vyriešená alebo nie.

16. Dovolatelia ako dovolací dôvod uviedli § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a výslovne aj uviedli, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolací súd vychádzal z obsahu dovolania, pričom mu nebolo zrejmé, čo má byť dovolacou otázkou, keď túto naformuloval doslovne tak, že „odvolací súd dospel k právnenému záveru, že názov Penta je názov finančnej skupiny a nie právnickej osoby, a teda finančná skupina Penta nemá právnu subjektivitu, že výrok sa nemôže týkať dobrej povesti finančnej skupiny Penta, a keďže Penta nie je právnickou osobou, nemožno ani uvažovať o jej dobrej povesti z hľadiska § 8 ods. 4 TZ.“ Doplnili, že žalobcovia sú holdingové spoločnosti, ktoré stoja na vrchole skupiny Penta a držia portfolio skupiny Penta. Akceptovanie názoru, že žalobcovia nie sú aktívne legitimovaní, pretože v článku sa hovorí o finančnej skupine Penta, by pritom predstavoval natoľko formalistický výklad TZ, že by znamenal jeho absolútnu nepoužiteľnosť a nulovú garanciu práv dotknutých osôb.

17. Za týchto okolností dovolací dôvod nebol žalobcami vymedzený spôsobom uvedeným § 431 až § 435 CSP, a teda žalobcovia žiadnym spôsobom nevyargumentovali existenciu dovolacieho dôvodu podľa

§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP, ktorý v dovolacom prejave uviedli. Absenciu takej náležitosti považuje CSP za dôvod pre odmietnutie dovolania.

18. Naviac dovolací súd poukazuje na skutočnosť, ktorú vyhodnotil odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, že procesné pochybenie súdu prvej inštancie nemalo žiadny vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie, keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok nezaložil na tom, že by žalobcom v spore chýbala aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukázal na to, že Penta je názov finančnej skupiny a nie teda názov právnickej osoby, pričom Penta ako finančná skupina nie je obchodnou spoločnosťou v zmysle Obchodného zákonníka a nemá právnu subjektivitu.

19. Najvyšší súd konštatujúc danosť dôvodov pre odmietnutie dovolania v zmysle § 447 písm. f/ CSP, dovolanie žalobcov odmietol.

20. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.